

lingsramme. Amterne står for den praktiske iværksættelse af afværgeprojekterne og kontrollerer, at disse udføres og afsluttes efter skitseprojekterne.

På den baggrund skønnes det, at der maksimalt kan blive tale om ekstra administration i amterne svarende til ca. 10 % eller i alt ca. 108 mio. kr. i den 15-årige periode svarende til 7 mio. kr. ekstra om året. Dertil kommer, at de statslige administrationsudgifter kan øges med op til ca. 32 mio. kr. i den 15-årige periode svarende til 2 mio. kr. pr. år.

Derudover skal der gives amterne kompensation indenfor oprydningsbeløbet for de ikke administrative udgifter til undersøgelser i forbindelse med skitseprojekter. Der vil være tale om udgifter i størrelsesorden ca. 10 % af de samlede oprydningsomkostninger, altså maksimalt 108 mio. kr. i den 15-årige periode svarende til 7 mio. kr. ekstra om året. Det vil sige, at der samlet maksimalt kan gives amtskommunerne en kompensation på ca. 14 mio. kr. pga. fremrykning af arbejdsopgaver.

Den endelige fordeling af udgifterne er endnu ikke lagt fast, men beror på nærmere forhandlinger med Amtrådsforeningen samt Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Der findes i § 22 i lovforslaget en mulighed for at uddelegere opgaver indenfor loven til amtskommunerne. Indenfor affaldsdepotområdet er der sket en uddelegering af 3 brancher til amtskommunerne. Der lægges op til at uddelegere samme typer af oprydninger indenfor værditabsloven, samt at uddelegere mindre sager, f.eks. oprydninger, hvor der kun ligger en helårsbeboelse på depotet. I forbindelse med en sådan uddelegering skal der ske yderligere kompensation til amterne.

c. Personaleforbrug

Det skønnes, at der i amterne som følge af fremrykning maksimalt skal bruges ca. 20 årsværk pr. år i den 15-årige periode og i Miljøministeriet maksimalt 6 årsværk pr. år i den 15-årige periode.

De foreslåede ændringer af ligningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven og stempeloven medfører ikke nævneværdige provenumæssige eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Kapitlet indeholder en afgrænsning af lovens anvendelsesområde, både for så vidt angår, hvilke ejendomme der kan omfattes af ordningen, og hvilke betingelser den enkelte grundejer skal opfylde for at kunne gøre brug af den foreslåede ordning.

Til § 1

Bestemmelsen i stk. 1 angiver, at kun ejendomme, der anvendes til helårsbeboelse, omfattes af loven. Dette gælder, uanset om der er tale om parcelhuse, ejerlejligheder, andelsboliger eller lejerboliger, og uanset om der er tale om fritliggende enfamiliehuse eller etageejendomme. Om begrundelsen for kun at lade helårsboliger omfatte af ordningen henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Udgangspunktet for, om en ejendom skal omfattes af loven, er, om ejendommen faktisk anvendes til helårsbeboelse. Denne afgrænsning medfører, at ejendomme, der ligger i områder, der i henhold til planloven er udlagt til helårsbeboelse, men som anvendes til andet formål, ikke omfattes af loven. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger ovenfor, er sigtet med ordningen at hjælpe boligejere, der er kommet i klemme på grund af en senere konstateret forurening. Ejendomme, der i dag anvendes til andet formål, må således underlægges samme betingelser som ejendomme, der eksempelvis ligger i erhvervsområder. For at imødegå, at ejendomme senere ændrer anvendelse til helårsbeboelse alene med det sigte at gøre brug af ordningen, hvis ejeren har en mistanke om en forurening på grunden, er det fastlagt, at anvendelsen på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse er afgørende for, om en ejendom falder inden for lovens anvendelsesområde.

Afgrænsningen til den faktiske anvendelse på det tidspunkt medfører, at ubebyggede grunde ikke omfattes af loven. Navnlig for ubebyggede grunde ville en eventuel inddragelse under ordningen virke som et bidrag til finansiering af byggemodningsomkostninger. En oprydning vil medføre, at ejendommen stiger i værdi. Er der tale om en grund, der efter bebyggelse skal videresælges, forekommer det ikke rimeligt, at oprydningen skal bekostes af det offentlige, mens værdistigningen indkasseres af en ofte professionel bygherre ved videresalg.

Bestemmelserne i stk. 2 afgrænser, hvad der forstås ved begrebet forurenede ejendom. Begrebet rummer i tidsmæssig henseende to typer forureninger, dels ejendomme, hvorpå der er konstateret en forurening, der er omfattet af affaldsdepotloven, dels ejendomme, hvor forureningen er af nyere dato.

Affaldsdepotloven omfatter depoter indeholdende 1) kemikalieaffald, der er spildt, henlagt eller nedgravet før den 1. april 1976, 2) olieaffald, der er spildt, henlagt eller nedgravet før den 1. november 1972 og 3) lossepladser m.v. uden olie- og kemikalieaffald, der er taget i brug før den 1. oktober 1974, og som ikke pr. 1. september 1990 var i drift.

Som en konsekvens af affaldsdepotloven gennem-